

Der Oberzöllner Zachäus

¹Und er zog hinein und ging durch Jericho.²Und siehe, da war ein Mann mit Namen Zachäus, der war ein Oberster der Zöllner und war reich.³Und er begehrte Jesus zu sehen, wer er wäre, und konnte es nicht wegen dem Volk; denn er war klein von Gestalt.⁴Und er lief voraus und stieg auf einen Maulbeerbaum, damit er ihn sähe: denn dort sollte er durchkommen.⁵Und als Jesus an die Stelle kam, sah er auf, bemerkte ihn und sprach zu ihm: Zachäus, steig eilends herunter; denn ich muss heute in deinem Haus einkehren!⁶Und er stieg eilends herunter und nahm ihn auf mit Freuden.⁷Als sie das sahen, murrten sie alle, dass er bei einem Sünder einkehrte.⁸Zachäus aber trat hin und sprach zu dem HERRN: Siehe, HERR, die Hälfte meiner Güter gebe ich den Armen, und wenn ich jemand betrogen habe, so gebe ich es vierfältig wieder.⁹Jesus aber sprach zu ihm: Heute ist diesem Haus Heil widerfahren, denn auch er ist Abrahams Sohn.¹⁰Denn der Menschensohn ist gekommen, zu suchen und selig zu machen, was verloren ist.

Von den anvertrauten Pfunden

¹¹Als sie nun zuhörten, sagte er noch ein Gleichnis, denn er war nahe bei Jerusalem und sie meinten, das Reich Gottes sollte sogleich offenbart werden,¹² und er sprach: Ein edler Mann zog in ein fernes Land, um ein Königreich zu erhalten und dann wiederzukommen.¹³Da rief er zehn seiner Knechte und gab ihnen zehn Pfund und sprach zu ihnen: Handelt damit, bis ich wiederkomme!¹⁴Seine Bürger aber hassten ihn und schickten eine Gesandtschaft ihm

عیسی و زکی باجگیران

¹پس وارد اریحا شده، از آنجا می‌گذشت.²که ناگاه شخصی زکی نام که، رئیس باجگیران و دولتمند بود،³خواست عیسی را ببیند که کیست و از کثرت خلق نتوانست، زیرا کوتاه قد بود.⁴پس پیش دویده بر درخت افراغی برآمد تا او را ببیند، چونکه او می‌خواست از آن راه عبور کند.⁵و چون عیسی به آن مکان رسید، بالا نگریسته، او را دید و گفت: ای زکی، بشتاب و به زیر بیا زیرا که باید امروز در خانه تو بمانم.⁶پس به زودی پایین شده، او را به خرّمی پذیرفت.⁷و همه چون این را دیدند، همه‌کنان می‌گفتند که: در خانه شخصی گناهکار به میهمانی رفته است.⁸اما زکی برپا شده، به خداوند گفت: الحال، ای خداوند، نصف مایملک خود را به فقرا می‌دهم و اگر چیزی ناحق از کسی گرفته باشم، چهار برابر بدو ردّ می‌کنم.⁹عیسی به وی گفت: امروز نجات در این خانه پیدا شد. زیرا که این شخص هم پسر ابراهیم است.¹⁰زیرا که پسر انسان آمده است تا گمشده را بجوید و نجات بخشد.

مَثَل ده قنطار

¹¹و چون ایشان این را شنیدند، او مثلی زیاد کرده آورد چونکه نزدیک به اورشلیم بود و ایشان گمان می‌بردند که ملکوت خدا می‌باید در همان زمان ظهور کند.¹²پس گفت: شخصی شریف به دیار بعید سفر کرد تا مُلکی برای خود گرفته مراجعت کند.¹³پس ده نفر از غلامان خود را طلبیده، ده قنطار به ایشان سپرده فرمود: تجارت کنید تا بیایم. اما اهل ولایت او، چونکه او را دشمن می‌داشتند، ایلچیان در عقب او فرستاده گفتند: نمی‌خواهیم این شخص بر ما سلطنت کند.¹⁵و چون مُلک را گرفته، مراجعت کرده بود، فرمود تا آن غلامانی را که به ایشان نقد سپرده بود حاضر کنند تا بفهمد هر یک چه سود نموده است.¹⁶پس اوّلی آمده گفت: ای آقا، قنطار تو ده قنطار دیگر نفع آورده است.¹⁷بدو گفت: آفرین، ای غلام نیکو! چونکه بر چیز کم امین بودی، بر ده شهر حاکم شو.¹⁸و دیگری آمده گفت: ای آقا، قنطار تو پنج قنطار سود کرده است.¹⁹او را نیز فرمود، بر پنج شهر حکمرانی کن.²⁰و سومی آمده گفت: ای آقا، اینک، قنطار تو موجود

nach und sprachen: Wir wollen nicht, dass dieser über uns als König herrscht.¹⁵ Und es begab sich, als er wiederkam, nachdem er das Reich eingenommen hatte, ließ er dieselben Knechte rufen, denen er das Geld gegeben hatte, um zu erfahren, was ein jeder erhandelt hatte.¹⁶ Da kam der erste herbei und sprach: Herr, dein Pfund hat zehn Pfund erworben.¹⁷ Und er sprach zu ihm: Gut gemacht, du frommer Knecht; weil du im Geringsten treu gewesen bist, sollst du Macht haben über zehn Städte.¹⁸ Und der zweite kam und sprach: Herr, dein Pfund hat fünf Pfund eingebracht.¹⁹ Zu dem sprach er auch: Du sollst über fünf Städte sein.²⁰ Und der dritte kam und sprach: Herr, siehe, hier ist dein Pfund, das ich im Schweißstuch verwahrt habe;²¹ ich fürchtete mich vor dir, denn du bist ein harter Mann: du nimmst, was du nicht hingelegt hast, und erntest, was du nicht gesät hast.²² Er sprach zu ihm: Aus deinem Mund richte ich dich, du böser Knecht. Wusstest Du, dass ich ein harter Mann bin, nehme, was ich nicht hingelegt habe, und ernte, was ich nicht gesät habe?²³ Warum hast du dann mein Geld nicht auf die Bank gebracht? Und wenn ich gekommen wäre, hätte ich's mit Zinsen eingefordert.²⁴ Und er sprach zu denen, die dabeistanden: Nehmt das Pfund von ihm und gebt es dem, der zehn Pfund hat.²⁵ Und sie sprachen zu ihm: Herr, er hat schon zehn Pfund.²⁶ Ich sage euch aber: Wer da hat, dem wird gegeben werden; von dem aber, der nicht hat, wird auch das genommen werden, was er hat.²⁷ Doch diese meine Feinde, die nicht wollten, dass ich über sie herrsche, bringt her und

ist, آن را در پارچهای نگاه داشته‌ام.²¹ زیرا که از تو ترسیدم چونکه مرد تندخویی هستی. آنچه نگذاردی، برمی‌داری و از آنچه نکاشته‌ای درو می‌کنی.²² به وی گفت: از زبان خودت بر تو فتوی می‌دهم، ای غلام شریر. دانسته‌ای که من مرد تندخویی هستم که برمی‌دارم آنچه را نگذاشته‌ام و درو می‌کنم آنچه را نپاشیده‌ام.²³ پس برای چه نقد مرا نزد صرافان نگذاردی تا چون آیم آن را با سود دریافت کنم؟²⁴ پس به‌حاضرین فرمود: قطار را از این شخص بگیرد و به صاحب ده قنطار بدهید.²⁵ به او گفتند: ای خداوند، وی ده قنطار دارد.²⁶ زیرا به شما می‌گویم به: هر که دارد داده شود و هر که ندارد آنچه دارد نیز از او گرفته خواهد شد.²⁷ اما آن دشمنان من که نخواستند من بر ایشان حکمرانی نمایم، در اینجا حاضر ساخته پیش من به قتل رسانید.

ورود مظفرانه عیسی به اورشلیم

²⁸ و چون این را گفت، پیش رفته، متوجّه اورشلیم گردید.²⁹ و چون نزدیک بیت فاجی و بیت عثیا بر کوه مسمّی به زیتون رسید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، گفت: به آن قریه‌ای که پیش روی شما است بروید و چون داخل آن شدید، گُره الاغی بسته خواهید یافت که هیچ‌کس بر آن هرگز سوار نشده. آن را باز کرده بیاورید.³¹ و اگر کسی به شما گوید: چرا این را باز می‌کنید؟ به وی گوید: خداوند او را لازم دارد.³² پس فرستادگان رفته آن چنانکه بدیشان گفته بود یافتند.³³ و چون گُره را باز می‌کردند، مالکانش به ایشان گفتند: چرا گُره را باز می‌کنید؟³⁴ گفتند: خداوند او را لازم دارد.³⁵ پس او را به نزد عیسی آوردند و رخت خود را بر کره افکنده، عیسی را سوار کردند.³⁶ و هنگامی که او می‌رفت جامه‌های خود را در راه می‌گسترده.³⁷ و چون نزدیک به سرازیری کوه زیتون رسید، تمامی شاگردانش شادی کرده، به آواز بلند خدا را حمد گفتن شروع کردند، به سبب همه قوای که از او دیده بودند.³⁸ و می‌گفتند: مبارک باد آن پادشاهی که می‌آید به نام خداوند؛ سلامتی در آسمان و جلال در اعلیّین باد.³⁹ آنگاه بعضی از فریسیان از آن میان بدو گفتند: ای استاد، شاگردان خود را نهیب نما.⁴⁰ او در جواب ایشان گفت: به شما می‌گویم اگر اینها ساکت

richtet sie vor mir hin.

Der Einzug Jesu in Jerusalem

²⁸Und als er dies sagte, zog er fort und ging hinauf nach Jerusalem. ²⁹Und es begab sich, als er sich Bethphage und Bethanien näherte, und an den sogenannten Ölberg kam, da sandte er zwei seiner Jünger ³⁰und sprach: Geht hin in das Dorf, das gegenüberliegt. Und wenn ihr hineinkommt, werdet ihr ein Füllen angebunden finden, auf dem noch nie ein Mensch gesessen hat; macht es los und bringt es her! ³¹Und wenn euch jemand fragt, warum ihr's losmacht, so sagt zu ihm: Der HERR bedarf seiner. ³²Und die Gesandten gingen hin und fanden, wie er ihnen gesagt hatte. ³³Als sie aber das Füllen losmachten, sprachen seine Herren zu ihnen: Warum macht ihr das Füllen los? ³⁴Sie aber sprachen: Der HERR bedarf seiner. ³⁵Und sie brachten es zu Jesus und warfen ihre Kleider auf das Füllen und setzten Jesus darauf. ³⁶Als er nun hinzog, breiteten sie ihre Kleider auf den Weg. ³⁷Und als er nahe an die Steige des Ölbergs kam, fing die ganze Menge seiner Jünger an, fröhlich Gott zu loben mit lauter Stimme wegen all der Krafterweise, die sie gesehen hatten, ³⁸und sprachen: Gelobt sei, der da kommt, der König, in dem Namen des HERRN! Friede sei im Himmel und Ehre in der Höhe! ³⁹Und einige der Pharisäer im Volk sprachen zu ihm: Meister, gebiete doch deinen Jüngern Einhalt! ⁴⁰Er antwortete und sprach zu ihnen: Ich sage euch: Wenn diese werden schweigen, so werden die Steine schreien. ⁴¹Und als er nahe hinzukam, sah er die Stadt an und weinte über sie ⁴²und sprach:

شوند، هرآینه سنگها به صدا آیند.

⁴¹و چون نزدیک شده، شهر را نظاره کرد بر آن گریان گشته، ⁴²گفت: اگر تو نیز می‌دانستی هم در این زمان خود، آنچه باعث سلامتی تو می‌شد، لکن الحال از چشمان تو پنهان گشته است. ⁴³زیرا ایّامی بر تو می‌آید که دشمنانت گرد تو سنگرها سازند و تو را احاطه کرده، از هر جانب محاصره خواهند نمود. ⁴⁴و تو را و فرزندان را در اندرون تو بر خاک خواهند افکند و در تو سنگی بر سنگی نخواهند گذاشت زیرا که ایّام تفقّد خود را ندانستی.

عیسی در معبد بزرگ

⁴⁵و چون داخل معبد شد، کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، به بیرون نمودن آغاز کرد. ⁴⁶و به ایشان گفت: مکتوب است که خانه من خانه عبادت است لیکن شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید. ⁴⁷و هر روز در هیکل تعلیم می‌داد، امّا رؤسای کهنه و کاتبان و اکابر قوم قصد هلاک نمودن او می‌کردند. ⁴⁸و نیافتند چه کنند زیرا که تمامی مردم بر او آویخته بودند که از او بشنوند.

Wenn doch auch du erkennstest zu dieser Zeit, was zu deinem Frieden dient! Aber nun ist's vor deinen Augen verborgen.⁴³ Denn es wird die Zeit über dich kommen, da werden deine Feinde um dich einen Wall aufschütten, dich belagern und von allen Seiten bedrängen;⁴⁴ und werden dich dem Erdboden gleichmachen und keinen Stein auf dem andern lassen, darum, dass du nicht erkannt hast die Zeit deiner Heimsuchung.

Jesus vertreibt die Händler aus dem Tempel

⁴⁵Und er ging in den Tempel und fing an auszutreiben, die darin verkauften und kauften,⁴⁶ und er sprach zu ihnen: Es steht geschrieben: "Mein Haus wird ein Bethaus sein"; ihr aber habt es zu einer Räuberhöhle gemacht.

⁴⁷Und er lehrte täglich im Tempel. Aber die Hohenpriester und Schriftgelehrten und die Vornehmsten im Volk trachteten danach, ihn umzubringen;⁴⁸ und fanden nicht, was sie tun sollten, denn das Volk hing ihm an und hörte ihn.